

שבת דף קלא

דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא אמר רב :
עירבו חצירות עם בתים - אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות,
מבוי שלא נשתתפו בו - לא עירבו חצירות עם בתים - מותר לטלטל בכולו.

הסבר 1 להבדל של רב : אמר ליה רב חנינא חוזהא לרבה : מאי שנא כי עירבו חצירות עם בתים -
דניתקו חצירות ונעשו בתים. ורב לטעמיה, דאמר רב : אין המבוי נותר בלחי וקורה עד שיהו בתים
וחצרות פתוחין לתוכו. והכא, בתים איכא, חצרות - ליכא. (עירוב עושה החצרות לבית אחד ואם כן
יש רק בתים שפתוחים למבוי ולא חצרות)

קושי על רב : כי לא עירבו נמי, ליחזינהו להני בתים כמאן דסתימי דמו, וחצרות - איכא,
ובתים - ליכא!
תירוץ : אפשר דמבטלי ליה רשותא דכולהו לגבי חד. (יש אפשרות לכל אחד מבעלי הבתים
לבטל רשותו להגיע לחצר ואם כן, החצר יהיה כולו רשות של בית אחד ואז יהיה מותר לו
להוציא לחצר ואז החצר לא מספיק בין הבית לחצר ויש בית וחצר פתוח למבוי
קושי על התירוץ : סוף סוף, בית - איכא, בתים - ליכא!
תירוץ : אפשר דמצפרא ועד פלגא דיומא לגבי חד, מפלגיה דיומא ולפניא לגבי חד.
קושי על תירוץ זה : סוף סוף, בעידנא דאיתיה להאי - ליתיה להאי!

הסבר 2 להבדל של רב : אלא אמר רב אשי : מי גרם לחצרות שיאסרו - בתים, וליכא.
עירובין דף עד עמוד א
ואמר רב : הלכה כרבי שמעון, והוא שלא עירבו,
אבל עירבו - גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר.

קביעה בקשר להיתר של ר' אליעזר : אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן : לא לכל אמר רבי אליעזר
מכשירי מצוה דוחין את השבת, שהרי שתי הלחם חובת היום הן ולא למדן רבי אליעזר אלא מגזירה שוה.
דתינא, **רבי אליעזר אומר : מניין למכשירי שתי הלחם שדוחין את השבת - נאמרה הבאה בעומר, ונאמרה**
הבאה בשתי הלחם. מה הבאה האמורה בעומר - מכשירין דוחין את השבת, אף הבאה האמורה בשתי
הלחם - מכשירין דוחין את השבת.
קביעה בקשר לגזירה שוה זו : מופני, דאי לא מופני - איכא למיפרך : מה לעומר - שכן אם מצא קצור -
קוצר, תאמר בשתי הלחם שאם מצא קצור - אינו קוצר. לא, אפנויי מופני. מכדי כתיב **והפאת את**
עמר ואשית קצירכם אז הכון - כ"ו הפאת למה לוי שמע מינה - לאפנויי.
קושי : ואכתיל, מופנה מצד אחד הוא, ושמעינן ליה לרבי אליעזר דאמר : מופנה מצד אחד -
למידין ומשיבין!
תירוץ : **תכ"א** רבויא הוא.

קושי על דברי ר' יוחנן (שנמסרו ע"י ר' חייא בר אבא למעלה) : למעוטי מאי?

אילימא למעוטי לולב	והתניא : לולב וכל מכשיריו דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר!
ואלא למעוטי סוכה	והתניא : סוכה וכל מכשיריה דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר!
ואלא למעוטי מצה	והתניא : מצה וכל מכשיריה דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר!
ואלא למעוטי שופר	- והתניא : שופר וכל מכשיריו דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר!

תירוץ : אמר רב אדא בר אהבה : למעוטי ציצית לטליתו, ומזוזה לפתחו
תיווק : תניא נמי הכי : **ושוין, שאם צייץ טליתו ועשה מזוזה לפתחו - שהוא חייב.**
שאלה : מאי טעמא?
תשובה : אמר רב יוסף : לפי שאין קבוע להם זמן.

קושי: אמר ליה אביי: אדרבה, מדאין קבוע להם זמן – כל שעתא ושעתא זמניה הוא!
תירוץ: אלא אמר רב נחמן אמר רבי יצחק, ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע:
הואיל ובידו להפקירן.

ר' אליעזר	חכמים	
מכשירין דוחה שבת	ביום ולא בלילה	ואקחתי לכם כיום הראשון
ימים ולא לילות	היה אפשר ללמוד ימים ולא לילות אבל היה צריך ללמוד את זה מ ואקחתי לכם כיום הראשון כי סלקא דעתך אמינא: נילף שכעת ימים מסוכה, מה להלן - ימים ואפילו לילות, אף כאן - ימים ואפילו לילות, קא משמע לן	ושמחתי לפני ה' אלהיכם שכעת ימים

...וכל מכשיריו דוחין את השבת, דברי רבי אליעזר

	מנא ליה לרבי אליעזר הא?		ולכתוב רחמנא בלולב וניתו הנך ונילפו מיניה!
לולב	אי מעומר ושתי הלחם - שכן צורך גבוה!	אלא אמר קרא: כיום, כיום - אפילו בשבת. ולמאי הלכתא? אילימא לטטול איצטריך קרא למישרי טטול?	משום דאיכא למיפרך: מה ללולב שכן טעון ארבעה מינים
סוכה	אי מעומר ושתי הלחם שכן צורך גבוה הוא!	אי מלולב - שכן טעון ארבעה מינים!	משום דאיכא למיפרך: מה לסוכה - שכן נוהגת בלילות כבימים
מצה	אי מעומר ושתי הלחם שכן צורך גבוה הוא!	אי מלולב - שכן טעון ארבעה מינים!	משום דאיכא למיפרך: מה למצה - שכן נוהגת בנשים כבאנשים.
שופר	אי מעומר ושתי הלחם שכן צורך גבוה הוא! אי מסוכה - שכן נוהגת בלילות כבימים!	אי מלולב - שכן טעון ארבעה מינים! אי ממצה - שכן נוהגת בנשים כבאנשים!	מתקיעת שופר דראש השנה ליכא למיגמר - שכן מכנסת זכרונות של ישראל לאביהן שבשמים, מתקיעות [שופר] דיום הכפורים ליכא למיגמרי - דאמר מר: תקעו בית דין שופר נפטרו עבדים לבתיהם ושדות חוזרות לבעליהן.